

РЕШЕНИЕ

№ 38792

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7791** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Н. И. С., [дата на раждане] в С., Л., с адрес [населено място], [улица] – 11, ет. 5, ап. 20, чрез адв.Т. Л., срещу решение № 47Х/02.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег.№ КП – 04 - 4032/16.06.2025 г. на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС) на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че обжалваното решение е незаконосъобразно, поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че новите обстоятелства, на които се основава последващата молба са свързани със ситуацията в страната по произход, за които е следвало административният орган да събере доказателства, които да обсъди и прецени, включително и относно региона в С., в който ще бъде върнат чужденеца. Иска се отмяна на решението и връщане на преписката на административния орган. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Л..

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ на МС, чрез юрисконсулт П. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Относно представеното едва в хода на съдебното производство писмо излага доводи, че не следва да се кредитира като доказателство, счита, че не е достоверен писмен документ.

Прокуратурата на РБ не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От Н. И. С. е подадена молба за международна закрила, производството по която е приключило с решение № 1543/12.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано, като с решение № 2879/25.03.2025г. по адм. дело № 455/2025 г. Административен съд Хасково е отхвърлил жалбата. С Решение № 5758/02.06.2025 г. по адм. дело № 4270/2025 г. на ВАС на РБ е оставено в сила решение № 2879/25.03.2025г. по адм. дело № 455/2025 г. Административен съд Хасково.

На 16.06. 2025г. в ДАБ-МС Н. И. С. е подал последваща молба за закрила с рег. № КП – 04 – 4032. С решение № 47 - Х/02.07.2025 г., интервюиращият орган на ДАБ-МС не е допуснал последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Връчено му е съобщение с рег. № УП 35030/23.06.2025 г., с което е уведомен за реда на провеждане на предварителната процедура по преценка на допустимостта на подадената от него последваща молба за закрила. От лицето не са представени допълнителни доказателства, които да са относими и от които да се установява наличието на нови обстоятелства.

С решение № 47 - Х/02.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, последващата молба на Н. И. С. на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на лицето лично на 14.07.2025 г. Жалбата е подадена на 17.07.2025 г.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Прието е и представено за първи път пред настоящата инстанция писмо от КДП – С., Представителство Европа за удостоверяване на обстоятелството, че Н. И. С. е член на КДП и е напуснал страната си по произход през 2024 г. поради тежките условия на сигурност, натиска, преследвания и директни заплахи от различни служби за сигурност в региона. Съдът счита, че така представеното писмо не е автентичен и достоверен документ, а съставен документ на този етап от производството с цел забавяне на произнасянето и връщането на чужденеца в страната по произход. Следва да се има предвид, че до настоящия момент Н. И. С. не е декларирал, че е членувал в политическа партия или организация. Напротив, още при интервюто, проведено с него на 22.01.2025 г. по първоначално подадената молба за закрила чуждият гражданин изрично е заявил, че не е членувал в политическа партия или организация. Дори писмото да се приеме за достоверно, то не съдържа никакви конкретни данни за съществуваща опасност от преследване или някакви посегателства спрямо заявителя при връщане в страната по произход. Следва да се има предвид, че ситуацията в С. е променена, а ситуацията със сигурността се подобрява, след падане на режима на Б. А. в края на 2024 г., в какъвто смисъл са и данните от представената актуална справка от ДАБ при МС. Съвкупно преценени доказателствата сочат, че за чуждия гражданин няма рискове от преследване или посегателства върху живота и личността му, които да предпоставят предоставяне на международна закрила, нито такива, които да възпрепятстват връщането му в страната по произход.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № КП – 04 – 4032/16.06.2025 г. . Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 20.12.2024 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на

международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за

живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че отразените в подадената последваща молба аргументи във връзка със ситуацията със сигурността в С. не са основание за предоставяне на закрила, предвид подобряването на положението в страната и множеството завръщащи се сирийски бежанци, заради безопасните условия. Относно членството в КДП, съдът е изложил мотиви по – горе, че тези твърдения са недостоверни и не отговарят на заявеното при първоначалното интервю. Членството в политическа партия или организация не е заявено с предходната молба за предоставяне на международна закрила и изтъкването им на този етап, едва в съдебното производство се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ и продължаване на престоя на лицето в Република България. Съдът намира за недостоверни и непоследователни твърденията на жалбоподателя относно наличието на рискове, свързани със сигурността при завръщането му в страната по произход-

В разпоредбата на чл. 13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение е законосъобразно, което предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Н. И. С., [дата на раждане] в С., Л., с адрес [населено място], [улица] – 11, ет. 5, ап. 20, срещу решение № 47Х/02.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег.№ КП – 04 - 4032/16.06.2025 г. на Държавна агенция за бежанците при МС до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия: